

42) Οἱ πολλοὶ κραδοκυραῖοι πνίγουν γρήγορα τὸ κράσι. — Ἰσοδύναμος τῇ ἀρχαίᾳ· «Πολλοὶ στρατηγοὶ Κασίαν ἀπώλεσαν.» Βλ. Ἰλιάδ. Β. 204.

Οὐκ ἀγαθὸν παλικοιρανίη· εἰς κοίρας ἐστω
Εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Σκῆπτρον ἔδωκε θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.

Πρβλ. Corn. Nepot. Dion. IV, 4.

43) Βόηθα Χριστὲ καὶ Παναγιά νὰ κλέψω τὸ δικοπότηρα. — Βλ. Ξενοφ. Ἀπομν. Α. γ. 2. «Καὶ εὐχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τάγαθὰ διδόναι, ὥς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότες ὅποια τάγαθὰ ἐστί· τοὺς δὲ εὐχομένους χρυσίον ἢ ἀργύριον ἢ τυραννίδα ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων οὐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὐχεσθαι, ἢ εἰ κυβείαν ἢ μάχην ἢ ἄλλο τι εὐχοιντο τῶν φανερώς ἀδήλων ὅπως ἀποθήσεται.»

44) Μὴ κλωτσᾷς τὰ γονικά σου θὰ τὸ βρῇς ἀπ' τὰ παιδιὰ σου. — Βλ. Ἰσοκρ. πρὸς Ἀθην. δ'. «Τοιοῦτος γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς οἷους ἂν εὖξαι περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.»

45) Ἡ νύχτα στεφανώνει τὰ ἔργα τῆς ἡμέρας. (Παροιμ. Βενιζ. σ. 102, 459. —) Πρβλ. Σοφοκλ. Οἶδ. Τυρην. 198.

Τίλει γὰρ εἴτι νύξ ἀφῆ
Τοῦτ' ἐπ' ἡμᾶς ἔρχεται.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εἰς τὴν ἐν τῇ δεξιᾷ στήλῃ τῆς 419 σελίδος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 429 φυλλαδίου πρώτην παράγραφον, παρακαλεῖται ὁ ἀναγνώστης νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν παρατιθεμένην, διότι παρεισέφρησάν τινα τυπογραφικὰ παροράματα ἄτινα, καθὼς χρονολογικὰ, ἀλλοιοῦσι τὴν ἱστορίαν.

Δεκατετραετὴς μετέβη εἰς Ῥώμην, καὶ διὰ τῆς τοῦ προστάτου αὐτοῦ Καρδινάλιου Φιλίππου Σπινέλλου ἐπιβρόχης κατετάχθη εἰς τὸ ἐκεῖ ἐλληνικὸν

ΛΕΩΝ ΑΛΑΤΙΟΥΣ.

ΟΙΚΟΣΗΜΟΝ ΑΛΛΑΤΙΟΥ.

πανεπιστήμιον, τὸ ὑπὸ τοῦ τῆς Ῥώμης κλεινοῦ Ποντίφηκος Λέοντος Δεκάτου, κατὰ προτροπὴν Ἰωάννου Λασκάρειος τοῦ Ῥυνδακινου, ὅστις μετὰ τὴν τοῦ Βυζαντινοῦ θρόνου κατάλυσιν εἶχε καταφύγει εἰς Ἰταλίαν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς τὴν πανωλεθρίαν ἐκείνην διαφυγοῦσι, τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1513 ἰδρυθὲν, καὶ ὡς μέγας πυρσὸς ἐν νυκτὶ ἀσελίνῃ ἐκπέμφαν τὰς λάμπεις αὐτοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην. Διήκουσε δὲ ὁ Λέων τῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφίας, τῆς θεολογίας καὶ τῆς φιλολογίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Διατί τὸ φίλημα εἶναι ὥς ἡ φήμη; Διότι διὰ δίδεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα.

— Διατί ὁ Σουλτάνος ἀξίζει εἴκοσι σελλίνια; Διότι εἶναι τόσον ἀγαθὸς, ὅσον ἡ Βικτωρία. (1)

— Μὴ ἐνόχλει τόσον σεαυτὸν εὐρύνων ἐπὶ μᾶλλον τὸ στόμα σου, εἶπεν ἑδοντοῖχτρος τις πρὸς τὸν ἐκτείναντα δίκην κυνὸς τὰς σιαγόνας του, διότι σκοπεύω, νὰ σταθῶ ἔξωθεν αὐτοῦ, ὅπως ἀποσπάσω τὸν ὀδόντα σου.

— Ἐκκλησιαστικὸς τις νέος ᾔητήσατο τὴν ἄδειαν

(1) Μία ἀγγλικὴ λίρα ἡ Βικτωρία ἔχει εἴκοσι σελλίνια.

παρά τοῦ Ἐπισκόπου ἵνα κηρύξῃ. « Δὲν σὲ ἐμποδίζω ἐγὼ, τῷ εἶπεν οὗτος, ἀλλὰ ἡ φύσις. »

— Διερχόμενός ποτε ὁ Σουλτάνος πλησίον τοῦ ἐργαστηρίου περιφήμου τινὸς κομμωτοῦ, ἐξώθεν τοῦ ὁποῦ διαφόροι φανάκκι ἦσαν πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμέναι, ἠρώτησε· « Μὴ καὶ τοῦτο ἐγένετο χάριν ἐμοῦ ; »

— Τὸ Γαλλικὸν πνεῦμα διατελεῖ εἰσέτι χαριεντιζόμενον ἐπὶ τῆς πληθύος τῶν κοσμημάτων, ἅπερ οἱ ἐπισκεφθέντες τὴν πρωτεύουσιν ἠγεμόνες κατέλειπον ὀπίσω αὐτῶν. Εἰς τὸ Charivari ἐξετέθη πρότινων ἡμερῶν εἰκὼν παριστώσα ῥωμαλέαν κυρίαν σφετεριζομένην τὸ ἥμισυ τῶν κοσμημάτων τοῦ συζύγου της, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἶχε στῆθος μᾶλλον ἀσθενὲς, ὁ ἱατρὸς ἐφοβεῖτο μὴ τὸ βάρος τῶν ἀδαμάντων τῷ ἐπιφέρει βλάβην. Ἐτερον σχεδίσμα παριστᾷ ἄνθρωπον ἐκπληκτικῶς εἰς τὰ ὀπίσω στρεφόμενον, καθὼς ὀρμητικῶς προσήρχετο πρὸς τινὰ φίλον τοῦ ἐξαστράπτοντα ἐκ τῶν καθωραϊσμάτων. « Ἄ! τὸ βλέπεις », εἶπεν ὁ φίλος. « Ἐγὼ ζῶ ἤδη ἀντικρυ τοῦ Elisiée — (παλάτιον, ἐνθα διέμενον ὁ Τσάρος καὶ ὁ Σουλτάνος). — « ὦ θαῦμα! », ἀφῆκεν ἕτερός τις κραυγὴν παρατηρῶν τὸ στερέωμα, « διέμειναν καὶ ἐπὶ τοῦ στερεώματος ἀστέρες τινὲς ἵνα ἀκτινοβολῶσιν. Ἐγὼ ἐφανταζόμην ὅτι ἅπαντες ἐχρῆσίμευσαν εἰς κομποτρίπας. »

— Ἀγγλὺς τις ἐρωτηθεὶς — « Τίς εἶναι ὁ κομποφότος καὶ καταλληλότερος λαίμοδετης (peck-tie) διὰ τὰς κυρίας ; » — « Οἱ βραχιόνες τῶν τέκνων των, » ἀπεκρίθη.

« Διὰ δὲ τὸν μελαγχολικόν ; »	Jolli-tie (ἡ εὐθυμία)
« Διὰ τὸν πτωχόν ; »	Plen-tie (ἡ θαψίλια)
« Διὰ τὸν ἡλίθιον ; »	Varie-tie (ἡ ποικιλία)
« Διὰ τὸν μονήρη ; »	Socie-tie (ἡ συναναστροφή)
« Διὰ τὸν ταπεινόν ; »	Liberali-tie (ἡ ἐλευθεριότης)
« Διὰ τὸν ἀκόλαστον ; »	Sobrie-tie (ἡ ἐγκράτεια)
« Καὶ διὰ τὸν ἀμαρτωλόν ; »	Pie-tie (ἡ εὐσέβεια)

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

Ι. Σ. ΚΡΑΣΣΑΣ.

ΑΡΑΦΟΡΑ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ. Αἱ καλὰ τέχναι προάγονται καὶ ἀκμάζουσιν ὅπου πρὸ πάντων ὑπάρχουσι κοινωνικαὶ ἀνισότητες, ὅπου δηλαδή ζῶσι πλοῦσοι ἔχοντες τοὺς τρόπους νὰ ἐνθαρρύνωσι τοὺς καλλιτέχνους διὰ τῆς ἀποκτήσεως τῶν παρ' αὐτῶν φιλοπονουμένων ὅπου ὅμως δὲν ὑπάρχουσι πλοῦσοι, ἢ ὅπου οἱ ὑπάρχοντες δὲν ἐκτιμῶσι τὴν καλλιτεχνίαν, οὔτε τὴν ἐπιρροὴν ἣν κέκληται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ἀγωγῆς, ὡς συμβαίνει ἐν Ἑλλάδι, ἐκεῖ αἱ κυβερνήσεις ἔχουσι καθῆκον νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτήν. Καὶ σημειωτέον ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν δαπνῶν εἰς ἀγορὰν ἔργων τῆς ἀ-

ναγεννωμένης τέχνης, οὐ μόνον δὲν δαπανᾷ εἰς περιττὰ, ἀλλὰ καὶ περιουσίαν θέλει καταλείψει εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, διότι θέλει ἔλθαι ἡμέρα καθ' ἣν οἱ φιλάρχαιοι, οἱ φιλίσορες, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ἔρευναν τῆς γεννήσεως, τῆς προόδου καὶ τῆς ἀκμῆς τῶν τεχνῶν, ἢ καὶ εἰς διασάφησιν τῆς ἱστορίας, θέλουσιν ἀναζητεῖ περιπαθῶς τὰ ἔργα ἐκεῖνα. Ἐὰν ἐξ ὑποθέσεως ἀφ' οὗτοῦ ἰδρῦθῃ ἐν Ἀθήναις τὸ πολυτεχνικὸν σχολεῖον ἡγοράζοντο κατ' ἔτος παρὰ τινων ἢ παρὰ τῆς ἐξουσίας τὰ φιλοπονήματα τῆς ζωγραφικῆς φέρ' εἰπεῖν ἢ τῆς γλυπτικῆς, καὶ σήμερον ἐτι, ὅτε δὲν περῆλθε πολὺς χρόνος ἔκτοτε, περιεργάτατον θὰ ἦτο νὰ ἐβλέπομεν πῶς ἀνεγεννήθη καὶ κατὰ πόσον εὐδοκίμησεν ἡ τέχνη.

Ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἔγινε δυνατόν νὰ γίνῃ, φθάνει νὰ ὑπάρξῃ ἀγαθὴ προαίρεσις. Ἀκούομεν παραδείγματος χάριν ὅτι πρόκειται νὰ κατασκευασθῶσιν οἱ ἀνδριάντες δύο μεγάλων μαρτύρων τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος, τοῦ Ῥήγα καὶ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσιν ἐρμογλύφοι, οἱοὶ οἱ ἀδελφοὶ Φυτάλαι, δόντες ἤδη δείγματα τῆς ἑαυτῶν ἐμπειρίας, καὶ ὁ Κ. Κοσμάς Ἀπέργης, καὶ ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον νομίζομεν νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ κατασκευὴ, κατόπιν ὅμως διαγωνισμοῦ οὐχί τιμῆς χρηματικῆς ἀλλ' ἐπιδειξιότητος, δι' οὗ ἀποδειχθήσεται τίς ὁ ἱκανώτερος νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν· ὁ Κ. Κ. Ἀπέργης ἔχει μάλιστα ἔτοιμον τὸ πρότυπον τοῦ πατριάρχου, περὶ οὗ ἔγραψε τὸ *Méllon* τὰ ἐξῆς·

« Τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ὑπερβαῖνον τὸ φυσικὸν κατὰ τὸ μέγεθος, ἐκφράζει ἐν συνόλῳ ζωὴν καὶ κίνησιν, πρὸς ἣν ἀρμονικῶς εἶνε διατεθειμένα τὰ καθέκαστα μέρη. Ἡ κεφαλὴ, μᾶλλον λειπόσαρκος ἐνδείκνυσιν, φύσιν γενναίαν, ἀλλὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ὀδύνης τῶν ἀγωνιῶν βλάβην φέρουσιν τὰ ἴχνη. Ἰδίως δὲ παριστῶσι τοῦτο οἱ πρὸς τὸν ὕψιστον μετρίως ἀνατίνοντες ὑπόκοιλοι ὀρθαλμοί, αἱ δὲ συσπώμεναι ὀφρῦς μετὰ τοῦ ἡμιανοίκτως δεομένου στόματος ἐμφαίνουσι ψυχικὴν ὀδύνην μετ' ἐγκαρτερήσεως, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὰν ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσδοκίαν ὑπὲρ τοῦ τοσούτους αἰῶνας δουλεύοντος ἔθνους. Ἡ μετρίως ἀνατεταμένη χεὶρ μετὰ τῶν ἡρέμα πρὸς τὰ ὀπισθεν διευθυνομένων πτυχῶν τῆς ἐσθῆτος τοῦ Πατριάρχου, δίδουσι ἀρμονικὴν τινὰ κινήσεως ἰδέαν, καὶ συνάδουσιν ἀξιοπαρατηρήτως πρὸς τὴν ἐκφράσιν τοῦ ὅλου. Τὸ ἔργον τοῦτο ὅντως δεικνύει καλλιτεχνικὴν ἐμπνευσιν καὶ ἀρκετὰ σαφῶς ἐκφράζει τὴν ἰδέαν τοῦ τεχνίτου. »

ΝΑΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝ ΝΕῃ ΑΤΤΗΛΙΑ. Γράφουσιν ἐκ νέας Αὐρηλίας πρὸς τὴν Ἀρμονίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως·

« Αἴαν ἀσμένως ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐτελέσθη ἐνταῦθα ἡ